

Ole Espersen (S):

Jeg har også et par yderligere bemærkninger i anledning af ministerens indlæg.

Det med at indføre bøde i stedet for frihedsstraf, når man kører efter at være frakendt retten til at føre motorkøretøj, er noget, vi – som jeg sagde – gerne vil drøfte. Vi gjorde det selv i den socialdemokratiske regering, indførte bødestraffe, hvor der tidligere havde været hæftestraf. Vi gjorde det bl.a. med den begrundelse, at det virkelig adækvate og de bedste sanktioner mod dem, der kører spirituskørsel, er at tage førerbeviset fra dem og så sørge for, at de ikke kører. Men det er klart, at hvis de nu igen kan køre og oplever, at de blot igen skal betale en bøde, så er det måske, som man siger fra Kristeligt Folkepartis side, noget, der ikke virker sådan, som det burde.

Men selve princippet om at erstatte korterevarende frihedsstraffe med bøder har vi ikke noget imod.

Ministeren har naturligvis ret i, at narkotikasager i en periode ikke var nævningsager, hvorefter de blev det. Men det var jo, fordi man – jeg tror, det var i 1970'erne – indførte en væsentlig skærpelse af straffen for narkotikalovovertrædelser, og derved blev de automatisk nævningsager. Det er den fortsatte skærpelse, der gør, at de stadig er nævningsager, og vi mener altså, at det er de rent faktisk udmålte straffe, deres alvorlighed, der bør være afgørende.

Så til vores sprogdiskussion. Altså: Jeg har bestemt ikke noget imod, at man afskaffer cancellisproget, bestemt ikke. Det er ikke så meget det. Men jeg synes, at man en gang imellem – og dér vil jeg ikke laste justitsministeren specielt, for det er jo regeringen som helhed – bruger dette med modernisering og forenkling sådan lovlig omfattende.

Hvad ligger der af modernisering eller forenkling i, at man skal betale 3.000 kr. bare for at søge om navneforandring? Hvor ligger moderniseringen dér, hvor ligger forenklingen? Det er det, jeg sætter spørgsmålstegn ved.

Men i øvrigt er det kun godt, at man anvender et moderne og forenklet sprog, i det omfang det opfylder sin funktion.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling

vedtoges uden afstemning.

Fjerde næstformand (Poulsaard):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Retsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Op- hold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

2) Første behandling af lovforslag nr. L 230:

Forslag til lov om ændring af lov om benzinforhandlerkontrakter.

Af Ole Espersen (S) m.fl.
(FremSAT 18/4 89).

Lovforslaget sattes til forhandling.

*Forhandling***Justitsministeren (H.P. Clausen):**

Det forslag, Socialdemokratiet har fremsat den 18. april i år om ændring af loven om benzinforhandlerkontrakter, er en fortsættelse af en gammel interesse hos Socialdemokratiet for benzinbranchen og for benzinforhandlerne og deres stilling. Det er jo sådan, at den lov, der gælder, og som nu foreslås ændret med det fremsatte forslag, loven fra 1985, omfatter benzinforhandlerkontrakter, som indgås mellem leverandører af motorbrændstoffer og selvstændige forhandlere, og denne lov blev jo i sin tid til på Socialdemokratiets foranledning.

I den gældende lov står der i § 2 nogle bestemmelser, som siger, at benzinforhandlerkontrakter vedrørende varebevillinger ikke må omfatte andet end leverandører af motorbrændstoffer. Det er også bestemt, at kontrakter, der er indgået før lovens ikrafttræden, kan opsiges med 1 års varsel, selv om der i kontrakten er fastsat en længere løbetid. Det vil sige, at efter lovens ikrafttræden skal kontrakter indgås for 3 år, og de skal kunne opsiges med 1 års varsel. Der er bestemmelser om åbningstid, minimumssalg og konkurrenceklausuler, som ikke er gyldige.

I lovens § 3 er det bestemt, at eventuelle servitutter eller deklamationer om varebindinger skal aflyses efter kontraktens ophør. Lån fra leverandøren til forhandleren skal tilbagebetales, medmindre der tidligere er aftalt andet.